

Antonio Pagès i Suriol, "Ton de Pla Boscàs", Les Planes d'Hostoles

1. El par - dal quan s'hi a - co - txa - va, lla el ta - ron - ger, lla al ta - ron - ger, amb la
re si ho sen - ti - ri - a la se - va a - mor, la se - va a - mor. La se -
mos - so de la ca - sa, o el tra - gi - ner, o el tra - gi - ner. Per la

7

fres - sa de les fu - lles fe - ia re - mor, fe - ia re - mor. 1. Per veu -
va a - mor s'es - tà en cam - bra i no en sent re, i no sent re. 2. Si no el
fi - nes - tra més al - ta li'n va par - lar, li'n va par - lar.

4. Per la finestra més baixa
li dón(a) la mà, li dón(a) la mà.
Les onze hores són tocades,
nem-se a acotxar, nem-se a acotxar.

5. No m'hi acotxo pas encara;
vaig de camí, vaig de camí,
a complir una prometença
a Sant Marí, a Sant Marí.

6. Quan a Sant Marí vaig ser-ne
vaig suplicar, vaig suplicar
que em deixés tornar a més terres
per festejar, per festejar.